

b. विश्ववेदस् wird bald durch सर्वधनोपेत, bald durch सर्वज्ञानोपेत erklärt.

c. Rosen: «hujus sacrificii bonum consummatorem.»

Str. 2. a. Ueber die Tonlosigkeit des zweiten अग्रिम् s. a. a. O.

§. 57. — हवीमन् = होम «invocatio»; vgl. भरीमन् «alimentum» XXII. 13.

b. कृक्त, ein Imperfectum ohne Augment. S. Westergaard u. हे. Die Scholien bei Stev. सदा कृक्त निरुत्तरमनुष्ठानात् आह्वयन्ति । — विश्वपतिम् = प्रजानां पालकम्, die Scholien bei Stev. Nach den Gesetzen der spätern Sprache hätte man विकृति oder विकल्पति (vgl. कित् Loc. Pl. Rv. XLV. 6.) erwartet. Vgl. noch विश्वप्ता CXVII. 11.

c. कृव्यवाहम्. Das Nomen agentis von वृह् und सृह् am Ende eines Compositums lautet in den Veden वाह् und साह्. Pāṇini III. 2. 63, 64. Vgl. कृविर्वाङ् LXXII. 7, पृतनाषाङ् «agmina devincens» III. 1. §. 33., तुराषाङ् «celeriter vincens» Vāg'as. Sāmh. XX. 46. Rosen.

Str. 3. b. ऋज्ञानो ऽरूपयोः कृत्पन्नस्त्वं, die Scholien bei Stev. Vgl. Pāṇini III. 2. 106. — वृत्तवर्हिषे «ad purum stragulum» (deos advehe) Rosen.

Str. 4. Die Scholien bei Stev. उशतः कृविः कामयमानान् यत् यस्मात्कारणात्. — यासि hat den Ton wegen यद्. — आसत्ति von सद्; s. zu IX. 1. a.

Str. 5. a. Die Scholien bei Stev. धृताकृवन धृतेनाह्वयमान । दीदिवो दीयमानाग्ने त्वं । — दीदिवस्, ein Participium Perf. von दिव्; s. Pāṇini VI. 1. 66. (hier दिदिवस्). Der Vocativ lautet in den Veden दीदिवस्; ebend. VIII. 3. 1. Rosen. Sollte दीदिवस् nicht auf दीदी (s. zu XV. 11. b.) zurückzuführen sein? Ueber die Tonlosigkeit von दीदिवस् s. zu II. 3. 2. b.